

Tko nije imao zgode, da poblize upozna rad i djelovanje kongregacije Oblata misionara Bezgrješnog Začeca evo mu lijepe zgode, da ga upozna. Kongregacija je djelovala i na literarnom polju, a osobito na misionarskom polju, što joj je i glavna zadaća.

Kako je stvar aktualna, a i važna da joj se posveti pažnja, najtoplije preporučujemo. *Vladimir Vučić.*

Aufhauser B. Dr. Johannes. Studien-Ordnungen für die theologischen Fakultäten Deutschlands, Österreichs und der Schweiz I. Die katholisch-theologischen Fakultäten 8° 121 S. Preis 2 Mk. Marcus und Webers Verlag Bonn 1915.

Privatni docent na univerzi u Münchenu dr. Aufhauser iznio je u ovom malom djelcu propise njemačkih, austrijskih i švicarskih katoličkih teoloških fakulteta. Uz to je dodao i propise teološkog fakulteta u Louvainu-u te nekih papinskih naučnih zavoda u Rimu.

Pisac je sakupio sve propise, što se tiču studiranja, promocije i habilitacije na teološkim fakultetima. Pisac je donio sve propise in extenso bez komentara, onako prema propisima pojedinih universa i to u originalu. Kod njemačkih i austrijskih donio je propise u njemačkom jeziku, a propise za Freiburg u Švicarskoj i za nekoje papinske naučne zavode u Rimu (biblijski institut, Collegium Angelicum i Gregoriana) na latinskom, dok je za fakultet u Louvainu iznio u franceskom jeziku.

Šteta je, što se pisac nije obazreo, kad se je dao na taj posao i na Hrvatsku i Ugarsku, gdje vladaju drukčiji propisi glede teološkog studija. Pogotovo bi bilo zanimivo za Ugarsku, jer su i tamo izašli novi propisi glede naučne osnove i rigoroza, jer je uvedeno da teološki studij traje 5 godina. Bit će uzrokom, da nije pisac te propise iznio, nepoznavanje hrvatskog i madžarskog jezika, jer on donša sve propise u originalu. No tome se je moglo pomoći. Mogao je iznijeti u njemačkom prijevodu excerpt tih propisa. Kako je to lijepo iznešeno baš za Hrvatsku i Ugarsku u „Minerva“, Lüdke u.

Bengel Handbuch der Gelehrten Welt (S. 131—133.). Tim bi knjiga dobila i veću vrijednost, a i bila bi opširnija, bar što se tiče Anstro-Ugarske monarhije. Kad je donio excerpt propisa na Gregoriani, mogao je donijeti i za zagrebačku i budimpeštansku univerzu. Da se je poslužio s priručnikom „Minerva“, bio bi napomenuo i to, makar i u kratkim crtama. Nije zgodno, što iznaša propise u originalu. Malo je neprilično za one, koji nijesu vješti franceskom jeziku. Da je jednostavno te propise preveo na njemački ili donio njihov excerpt na njemačkom jeziku, bio bi zanimljivije i korisnije. Ovako uza sav mar sastavljača izgleda cijela knjiga kao da je manjkava.

Koga pak zanima naučna osnova teologije u Njemačkoj i u Freiburgu u Švicarskoj, evo mu lijepe prilike, da se s njom upozna i što je glavno i okoristi. Djelce preporučujemo uza sve ove mane. *Vladimir Vučić.*

Cladder Hermann J. und Haggeney Karl: In der Schule des Evangeliums. Betrachtungen für Priester. Viertes Bändchen. Die Scheidung zwischen Volk und Jünger. Herder'sche Verlags-handlung. Freiburg und Wien 1916. Cijena M 2— vez. M 2'80

— U lanjskim brojevima ove smotre ocijenili smo svezak 2. (vidi „B. S.“ str. 98.) i svezak 3. (vidi „B. S.“ str. 202.). U ovom svesku četvrtom nastavljaju vrijedni autori razmišljanja po evanđelju sv. Mateja, i to od gl. 12 r. 46. do gl. 16. r. 20. Pisci su ovaj odsjek nazvali: „Die Scheidung zwischen Volk und Jünger“, da istaknu glavnu misao, kako se je narod izraelski unatoč nauke i čudesa sve većma udaljivao od Krista, a Krist se je sve većma obraćao k svojim vjernim učenicima i njima sve po malo otkrivao tajne kraljevstva Božijega. Ove tajne sadržane se u parabolama o sijaču, o kukolju u pšenici, o zrnu gorušičinom, o blagu sakrivenom, o biseru, o mreži punoj dobrih i zlih riba. Ova građa izložena je u prvih 12 razmišljanja. Pouku svojih učenika o budućem ustrojstvu Crkve proširio je Krist i čudesima, i to dvaputa kad je umno-

žao kruh i nahranio s malo hljebova više tisuća ljudi, zatim čudom na moru kad je utišao buru, kad je ozdravio kćer žene kananejske. Da se je narod od njega odvrćao, pokazao je događaj u Nazaretu, smaknuće sv. Ivana Krstitelja, isticanje predaje i starih običaja nad naukom božanskim i t. d. Napokon kad su učenici njegovi osvjedočeni, da je Krist Bog, to otvoreno priznali, mogao je Gospodin pristupiti k uemeljenju Crkve svoje. — Ova izvrsna razmišljanja, koja pretežno sadržavaju majstorsko tumačenje sv. Pisma i tako zabaljuju pretežno um, dok je za volju malo ili gotovo ništa poskrbljeno, ponovno preporučujemo, da se sve većma upoznava Bog i Sin njegov Isus Krist.

Dr. Pazman.

Lehmkuhl Augustin S. I. Der Christ im betrachtenden Gebete. Anleitung zur täglichen Betrachtung für Priester und Ordensgenossenschaften. Erste und zweite Auflage. Vier Bände. Herdersche Verlagshandlung. Freiburg und Wien 1916.

Erster Band: Advents- und Weihnachtszeit, vom 1. November bis 24. Januar. str. XII. i 404 Cijena M 3'20 vez. M 4'20.

Zweiter Band: Fasten- und Osterzeit, von Septuagesima bis Dreifaltigkeitsfest. str. XII. i 586 Cijena M 4'60 vez. M 5'60

Dritter Band: Pfingstkreis des Kirchenjahres. Erste Hälfte. Von Dreifaltigkeit bis 31. Juli. str. VIII. i 388. Cijena M 3'30 vez. M 4'30.

Vierter Band (Schluss): Pfingstkreis des Kirchenjahres. Zweite Hälfte. August bis Oktober. str. ber. VIII. i 504 Cijena M 4'40 vez. 5'40.

Učeni pisac, glasoviti moralist, auktor uvaženih djela: „Theologia moralis“, koja je doživjela dvanaest izdanja a u dvije ogromne knjige, „Causus conscientiae“ u četvrtom izdanju, „Compendium theol. moralis“ u petom izdanju „Das bürgerliche Ge-

setzbuch des Deutschen Reiches nebst Einführungsgesetz“ u sedmom izdanju i drugih manjih djela, jednako je ugledan i poznat i kao asketski pisac. Najnovije njegovo djelo jesu ova razmišljanja u četiri omašne knjige, od kojih su sve četiri svjetlo ugledale. Pisac se u razdiobi gradiva držao brevijara, tako te u prvom svesku nalaziš razmatranja za svaki dan u vrijeme predbožično (adventa) i božično, u drugom svesku ona za vrijeme pred korizmom, korizmom i uskrsno, a u trećem i četvrtom svesku nastavljaju se razmatranja za vrijeme zaduhovsko, koje je najdulje u crkvenoj godini. Ovoj razdiobi nema prigovora, dapače donekle zgodno je učinio pisac, što je katkada i odstupio od razdiobe one u brevijaru, kad je n. pr. prvu svesku počeo sa 1. studenoga, sa svetkovinom svih svetih. Ovo naime vrijeme od Seseveta pa do adventa upotrebio je za razmišljanja o posljednjoj svrsi čovjeka — da u nebo dođe — i onim istinama, koje spadaju na prvi tjedan duhovnih vježbi po osnovi sv. Ignacija Loloje, a s adventom počima niz razmišljanja o istinama drugoga tjedna. U drugom svezku počinju razmišljanja o mucu Isusovoj, a to su istine trećega tjedna, a s uskrsom počinju istine četvrtoga tjedna.

Marljivost pisca nije se uplašila prigovora, da je suviše izdavati ovakova razmišljanja kraj tolike množine knjiga malne istoga sadržaja. On pozna ljudsku slabost, koja hlepti za novim; tako će i njegovu knjigu mnogi zavoljeti, jer je nova. Ne trebam ni spominjati, da je ovo djelo solidno i svake preporuke vrijedno. Dakako rabić će ova razmišljanja oni, kcji svaki dan razmišljaju, a to su redovnici i nekoji svećenici. Ali po naslovu sudeći rekao bih, da je želja autorova da i obični kršćani prigrle ovu vrst molitve. Za to pisac na početku prve sveske donosi kratak naputak, kako se ima razmišljati, a to za sve one, koji su neupućeni u taj važan posao. Jedina nagrada, koju si pisac želi za ovaj ogroman trud i posao, jest to, da djelo njegovo bude mnogima poticalo za molitvu i krjepostan život. Preporučujemo.

Dr. Pazman.